

مرۆڤ...

سالڤ محه ممه دئه مين

ديسان دووكه ل به شاردا كراو وورووژينرايه وه، دهنگه دهنگ و غه له غه له ب به رپابوو.. چي به قهره وي لكه وه به ستويتيوه، كه ي ئه وه نده به ئارام بوويت و جيگه ت به خۆت گرتوه، بۆ پانا په رپي، هه ر هيچ نه ب پچوره به ر په نجه ره كه و بزانه چي رپويداوه، كي ده لي فليمه كه ي نيسان دووباره نابيته وه؟.. كي ده لي ها ئيستا ها توژيكي دي نابيته وه به قه لاو په نات بۆ ناهيترى؟.. دانيشتواني گه ره كه هه موو خۆتئاسايي موچه ي مانگانه يان لي بپرئ له برسا وشك هه لدين. نه ك هيچيان ئۆتۆمۆبيليان نيه به لكو پارهي به كريگرتنشي شك نابهن تا له پۆژيكي وادا خۆياني پيده ركه ن.. خۆ له وه به سه ره اتانه دا قهرز به "خوا" دانيش به بيرى كه سدا نايه ت.. هه موو چاويان تي بريويت! بوويته ته خدرى زنده و خوا بۆياني نازل كرديويت. ئه ي وا نه بوو؟ هه موو به پارانه وه و لالانه وه ده ركه يان لينه گرتي تا پرگاريان كه يت؟ وه ك ئه و لوريه گه وره يه هي خۆت بي و هيچ مافيكي ئه واني پيوه نه بي.. "نه" يه كي تو پشكو يه كي گه شاوه بوو به جه رگي گه وره كاندا ده چزا، سكي دا يكاني هه لده قرحاند، دلي مندالاني له و ترسه گه وره يه دا ده هيشته وه كه هه ر هه مووياني لووشدا بوو. به لام تو له وانه نه بوويت، ده تراني لوري خۆيانه و توش شوفيريت، ئه ي ئه وانه خيزاني كريكاراني كارگه كه نين؟ ژن و پياويان به خۆلي تووتنه كه ي سنگيان دانه رزاوه؟ ئيتر ئه و كارهي تو چ منه تيكي تيدايه؟ ئه وان بۆچي به و جوړه داوي مافي خۆيان ده كه ن؟. بۆيه راست مالو مندالو هه موو پيوستيه كانيان، له ته ك ئه وه كاني خۆتا باركردو به ره و شه قامه چۆله كه ي، كه په ككه وته و ماندوو پيرو ئه وانه پيانه وه گيرۆده ببوون كه سي دي پيوه نه ما بووه و، ئه وانيش له ترسي جي مان و به ئه نفال كردنيكي دي تو قيبوون، رهنگيان په ريبوو. توش تا ئۆتۆمۆبيله كه تته كرده لوري جه ژناني مندالي خۆت، په ككه وته كانيان هه لده گرت. زرمه ي توپ نزيك شاربيووه، جارجار قهره ي فرۆكه شتان به رگوي ده كه وت، بۆيه هه موو دلان ببوو چۆله كه يه كي ماندووي سه ر ده ستي بكۆژه كه ي و له سه ر هه زار ليده داو، په له يان ليده كرده ي. توش به ئاوابووني شارت، چاوه كانته له دووره وه وي نه ي ژنيكي لاقبراي، ناو به رگي خه سته خانه يان شته وه كه به هه ردوو ده ست هاناي بۆ دينا ي، تواناي رويشتنت نه ما. لوريه كه ت كه لاخت، ئه و هه موو هاوارو قيژو وورهي له ناوييه وه به سه رتا داده باري برياره كه تيان هه لته وه شانده وه. يه ك دوو كورپانته بانگكرد تا بيكه وه ئه و لاقبراي به خوي نه كه يدا دياربوو، جوړي بي ره گه يانده كه ي، ريسي دوكتوري لاقبريان كردبووه به خوري. "هه ليگرن و بيخه نه ناو لوريه كه". هه ر كه نزيكتان خسته وه، هه موو ليتبوونه خاوه ن لوري و به جاريك ده مي بي زاريان لي به رداي: "جيگه كوا؟ بۆكو يي دين؟ ئيمه خۆمان به هه زار حال... ئه و قسانه لاي تو قه لب و بينرخ بوون، بۆيه بي نه وه ي هيچ وه لاميكيان بده يته وه خۆت هاويشته ناويان و، هه رچۆنيك بوو جيگه يه كي ده ره ق به و زه مانته بۆ ديه وه و، به ره و روي يه ك دوو ژني كارامه شت كرده وه.. تا ده ات ناله ي توپ و قهره ي فرۆكه تان لينزيكتر ده بووه.. ئه وانه ي له دويني ئيواره وه ده رچو بوون كو تايي قافله كه يان به دي نه ده كرد، ئيوه ش پيتان و ابوو سه ره تاي نه بي.. پيت پيوه نا، گه يشتنه "عه ربه ت"، له وي به رايي جه نجالي كو چره وه كه ي له شه ويوه به رپي كه وتبوون په نكي خوارديووه. وه ك لي زمه ي مانگي به خته باران به سه ر ئيوه ي تينووي بينيني هاو ده رده كانتانا بباري.. له هه موو لايه كه وه جوگه ئاسا ده رژه انه وه سه ر رپوباره سه ره كييه كه. ئه وان پشوي خۆيان دابوو گورپان له قوناغيكي دي به ستبووه، تو نه وه ستايت چونكه كات به سه ر چو بوو. به ر له گه يشتنه "سه يد سادق" كه جه نجالي زۆرو تي كچران له وي بوو، تاك تاكه ئۆتۆمۆبيلت جي ده هيشت، داوي

دابه زینتان، میروولی پچکه بهستوئاسا له تهك یهكیدا ههلوئیسته تان دهکرد، بهلام كه م و زور شتیکی واتان بهدهسته وه نهدهدا. پیرهژنه ی نهخۆش یهك دوانیکی لای خۆیانی بهدیكردو داوایکرد بانگیان كه ن، ئیتر ئه ویش كه وته ناو كه سوکاریی. تو دوا بریاری خۆت دابوو، پینجوبینه كه ی شوین باو و باپیران خۆتبگره وا هاتم، ئای له ئاوه سازگارو میوه ته پوپره كانی چوارباخ و بلکیانی، ئیستاشی له سه ربی تامیان له بن دانتایه. بهلام جه ندرمه كان پینان په وا نه دین. زوو له وی هه لکه نران، زور سهیره دوی ئه و هه موو سالانه گه لیجار هه ر كه چاو لیكده نییت خۆت له ناو به فره سپیه بیگهردو ئه ستوره كه ی زستانی و به هاره دوورو دریزه كه ی ئه و كوئیستانه دا ده دییه وه. مه له ی هاوینی كه م ته مه نی سه ر چه مه كه ییت وه بیر ده كه وته وه. خه تكوژی نی هه موو ئه و كاره ساته جه رگه برانه ی ئه م چه ند ساله ته نیا پیتیکی نووسراوی ئه و سه رده مه تیان پینه سه رابوو. هه ر پیک وهك هاوته مه نانی ئه و كاته ت له گه لدا گه وره بووین و لیكدانه برابین. ته نانه ت "حه مه سدیق" ه تاك قۆله كه ی چه ند سال له ئیوه هه لكشاوه تر، له خه و نه كانه ت وهك ئیستای خۆت به دی ده كه ییت. سه ری گۆله ی ریگه ت گرت و ئه مجاره یان كارامانه و له سه رخۆ گۆله یه کی نویت لیبه لده كرد، گۆله یه ك كه مه گه ر هه ر خۆت بزانی چی له نیوان داوه سفته هه لگراوه كانی هه شار دراوه. ده مه و ئیواره تاوه بارانیکی وا دایكرد كه ناچار بوویت له پۆخی شه قامه كه دا رایگریت، هه موو وهك له بۆردومانی فرۆكه هه لئین، گورج دابه زین و خۆیان به بن لۆرییه كه دا كرد. ئه و هه مووه چۆن له و ژیره جیگه ی خۆیان كرده وه، سه رت سوپما، باشه بابلیین خۆیان ته پ نه بوون ئه ی پیخه ف و شته كانیان؟ تاوی به هاره، ئه مجاره یان خایاندی، په نگه بیجیگه یی و ناخۆشییه كه ساتی لی به سه عات كرده بن. خۆر ده ركه وته وه، له په نه ره ی ده رگای لۆرییه كه وه پیاپاندا ده تپوانی، هه ر یه كه بوو كه به بارانییه کی وشكه سالیك بوو.

پیخه ف و شته كانه تان داگرت، ناو لۆرییه كه تان چاك خاوین و وشك كرده وه، چادره كه تان به سه ریا دا، ژووریکی گه وره ی دیوه خان ئاسای لیده رچوو. ئه و شه وه تان له ویدا گوزه راند. چه ند ئاگریکی باشتان كرده وه و خۆیان و نوینه ته په كانیان له به ردا كزر كرده وه. شه وه كه ی ئه گه رچی جل و به رگ و نوینه كان شییان هه بوو، به لام تیكخزانه كه و تینی ئه و چه ند ئاگره ی به خۆت و چه ند هه رزه یه كه "ئاكو" ی كورپ یه كیكیان بوو، تا ده مه و به یان خه ریکی خۆشكردنی بوون، گه رمی پیده به خشین. هه ر چۆنیک بوو پالتان به و شه وه وه نا...

كه له پینجوبین جیگه ربوون، پۆژانه به ده یان "مین"، كه قارچك ئاسا له زۆریه ی ناوچه كه دا به ئاسته م سه ریان ده ركردبوو ده ته قینه وه. هه ندیكیان لاق و ده ستیان ده په راندو گریان و شیوه نیان لیده كه وته وه. نامه رت نه كه ن سه ربازیت كرده وه و شتیك له هه لگرتنه وه یان فیروبوویت. ئه و ماوه یه ده دوانزه هه زاریكیانت هه لگرته وه. ناجسنیكیان باش خۆی به ده سه ته وه نه داو تۆله ی ئه وانی تریشی لیسه ندیته وه. به په له پرووزی گه یاندیانیته نه خۆشخانه ئه هلییه كه ی سلیمانی، چونكه ئه و كات شار دامركابوو و گفوتگۆ هاتبووه ئاراوه. كاری ئه و دوكتۆره راستبی كه به سه دو نه وه ت و ئه وه نده دینار ده ستیكیانتی له مه چه كدا برییه وه، تاكه یه ك په نه ششی به وی تریانه وه بۆ هیشتیته وه، "بالابه رزه" ی ده سه ته چه پت بووه تا قانه ی هه ردووك. خۆ برینه كانی له شیشته ئه وه هه ر مه پرسه ..

سێ پۆژی به سه ردا پۆیشتوو، بۆیه هه ست به زۆری ئازاره كه ت ده كه م، گه ر وا نه بوایه ئه م زرم و ووپه ده ری ده په راندی. وا منداله كان به پرتاو به ژوور كه وتن. سه ریانكه په نگیان پینه ماوه، سه ریه كه چۆن تۆقیون، ده بی چیبی؟ بانگیانكه بزانه چی قه وماوه، پیتوابوو ئه و زرمه زرمه ته قینه وه ی مینه. نه خیر گرمه ی تۆپ و هاوه نه، ده لیی دیسان هاشوو چوونه ده ره وه یان له خه لکه قه ده غه كرده وه؟.. ناله ی ئه مجاره یان كه پی كردی، گرمه له ماله كه تان هه ستا، دووكه ل و ته پ و تۆز له ژووره كانه وه

دەرپەری، ئاگر بەربۆوه، چاوت نییه نابینی؟ ئەها سەیری کۆرەکەت چۆن کلپەیی سەندووه، گویت لە قەرشکەیه تی، پاستبەوه پەلاماری بەو بیکوژینەوه، چاوت چۆن لە زەوییه کە دەگەوزن، سەیرکە بزانه چۆن گرمۆله بووه و بۆتە تۆپەله گرێک، راپەرە دایکی و مندالەکان توانایان بەسەر کۆژاندنەوهیدا ناشکی، خۆیان قەتیس ماون و گرەکە وەک گورگی برسی شالابو بۆ ئەوانیش دەبا، کۆرە راپەرە خۆ خەریکە دەگاتە تۆش.. ئۆخەیی پاستبوویتهوه، حەپەساوییه کەت بەری دایت، جا خۆ دەستت نییه چی دەکەیت؟ هاوارکە: "کۆرە خەلکینە فریامان کەون، کۆرە کەم دەسووتی و هیچم بۆ ناکرێ. دراوسینە پیاوی چاک بن.. بێرتان چۆوه من چۆن... " نەکەیی قەسەیی و بە دەمتا بێت، چاکە بەرپووی کەسدا مەدەرەوه، پێویست ناکات.. ئەها و لە هەرەبانەکەوه هاتن، تازە هیچتان بۆ کۆرەکە پێناکرێ، ئەو توابیوه فریای خۆتان کەون..

هاوارەکانت کەلکیان نییه، نالەیی هاوون دەنگی تۆ کپ دەکات. خۆشت نازانی چۆن گەیشتیته کۆلانەکە و جەرگیشت لە ژوورهوه هەلقرا، مەگر هەر خۆت هەست بە ئازارەکەت بکەیت.. مەوهستە، تازە ئاکۆ جوانەکەت مۆم ئاسا توابیوه و دۆزەخی ئەو دونیای لێرە بۆ داخراو بووه قەربرووت، پێچکەشکێن بە، راستە لەشت نایکا، بەلام دلنیا بە هەر ئەوهندەیی خەلکەکە چاویان پێتەبکەوئ پوووه پەبیبیە کە رادەکەیت، ئیترخۆیان بۆ ناگیرۆ و بە لێشاو دوات دەکەون و ئەو مشکانەیی ئەویش دەتۆقن و هەلدین. برۆ، ئەها لەشت و اسرپوووه چی ئازارێی تیایدا نەماوه، کلپە دەرونییه کەت داوه ئاوریشمە و لە زام و ئازارەکانی ئالۆن خپیانکردووه. راکە زیاتر تین بەرە خۆت.. دە ئەمجا ئاورێک بەرەوه بزانه چیت دواکەوتوو؟ چیم پێووتی؟ سەیری ئەوانیش کە بزانه چۆنچۆنی هەندیکیان هەلدین و بەشیکیشیان ئالۆی سپی خۆ بە دەستەوه دانیان بلندکردۆتەوه. لەمەشیاندا بەستەلەک شکین بوویت..

گەرپایتهوه، خەلکێکی زۆر دواي کۆژاندنەوهی خانووه کەت بە دیار کۆرە هەلقراوه کەتەوه دانیشتبون.. نەکەیی بگریت، چی توانای جارانت و ئیستاتە بۆ دروستکردنی بەرەستێکی دلۆپەر بخەگەر. نەکەیی بەزەیی کەس لەخۆتەوه بئالینی، چونکە کاتییه و زوو لیت دادەمالرێ، بەلام خۆگری و زیندوویی لە تەکتا دەژین و بەزەیی و سۆزیان دەبەزین. ووریا بە خۆ بە دەم دەریای مەینەتی و بێوورەیییه و نە دەیت، گەر وابکەیت ئەوا هەرچیت کردوو دەیسریتەوه.. و نە بەردانە خۆبگرە، کارەساتە و هاتوو، بە رەشەباکەیی نەتچەمینیتهوه، بەوهش قەسەکەیی خۆت کە یەکبێنە دەلیتیتهوه، دەسەلمینیت "مروڤە لە هەمووی بە تواناترو مەزنترە.."

سلیمانی

ئەیلوولی ۱۹۹۲